

***Nagy Gáspár:
Hóttalan a hegyek inge***

Ez a tél még megváltatlan,
nincs rá mentség: fehér paplan,
se hó, se hold nem világol –
amíg fölragyog a jászol

hordjuk szívünk szakadatlan,
kormos arcot száz darabban,
nincs ajándék, semmi tömjén –
rí Boldizsár, Menyhért meg én.

Az indul el akaratlan
kinek angyala jelen van,
hóttalan a hegyek inge –
el kell érnünk Betlehembe

***Nagy Gáspár:
Se út... se félelem***

Adventi ének Rónay Lászlónak

Makacs szívünk
csak a reménynek
adja meg magát
bár tudván tudja
mily kockázatos ma
megint elindulni
Betlehem iránt.

Az úton végig katonák
tankoszlop aknazár...
és mennyi rágalom
szitok meg orv-halál
leselkedik most miránk
de ott az a csillag
riadt szívünkbe lát.

Mert ő is elindult egyszer
majd egy intésre megállt
a Hely fölött ragyogni
aztán már nincs tovább
se út... se félelem...
csak a szentséges éj ölen
dicsérni a végtelen csodát

***Nagy Gáspár:
Jegyzvén szalmaszállal***

- ...mindig és mindig:
bűnökben édesült, iramult napok
habjaiban fuldokló emberek,
egy szalmaszállal, tudjátok-e?
talán a menthetetlent mentitek.

- ...kívül és belül:
poklosan örvényült, háborult világ,
de a remény sohasem meghaló,
ha minden utolsó szalmaszál
ABBÓL A JÁSZOLBÓL VALÓ!